

S ní

Karel Gott

S ní šel život snáz, byl hezčí svět,
svět jenž se zelenal a kvet a
mnohem teplejší byl fén co tehdy vál.

S ní můj pokoj zářil víc než krám,
měl vůni křížal to co znám a ted'
tu večer sedím sám a ona není u mne dál.

S ní to padal čistší déšť' i sníh
co znělo z jejich úst to z mých
a my jsme vážně měli stále co si říct.

S ní i šepot květin měl svůj řád i když byl podzim,
ječmen zlát,
ted' se mi o ní smí jen zdát,
jen zdát nic víc.

S ní se nebe zdálo modré jako džbán,
celý vesmír byl pro mne dokořán a
věčně v tváři mi jen úsměv hrál.

S ní cítil jsem v ústech sladkost karamel
a starý kabát co jsem tehdy měl byl za pár korun,
ale tím víc hřál.

S ní bylo mi 11 a míň a svět byl velká světlá síň,
ve které nenašel se tón co smutně zní.

S ní mi bylo 16 a tak dál,
co bych já jen ted' za to dal kdybych tak s ní tu znova stál,
s maminkou, mámou s nííí, sníííííí
óóó s ní.